

[Holger K. Nielsen]

skulle have en debat om praktikpladssituationen senest i januar måned. Det stod i bemærkningerne til lovforslaget og i betænkningen, og derfor er denne udskydelse ikke acceptabel for os.

Jeg spurgte faktisk ministeren om, hvordan det går i øjeblikket. Ministeren mente, at der var en god virkning. Jeg vil godt spørge igen: hvor mange står uden praktikplads i øjeblikket i forhold til for et år siden? Det må ministeren kunne svare på. Det er et meget simpelt spørgsmål.

Jeg spurgte også om holdningen til SU. Efter sin tiltræden foretog undervisningsministeren en række armbevægelser. Nu skulle vi have forbedret uddannelsesstøtte for de unge. Jeg vil godt spørge: hvor bliver den af?

Her vil jeg godt knytte en bemærkning til hr. Tinnings bemærkninger om, at det kunne være fint, om de partier, der har udtrykt og udtrykker ønske om en bedre uddannelsesstøtte: det radikale venstre, VS, SF, udtalte sig. Jeg vil godt spørge socialdemokratiet, om man vil kunne støtte sådanne bestræbelser – i så fald kunne vi godt tænke os at få nogle udsagn om det heroppefra.

Jeg stillede også et spørgsmål til socialdemokratiet vedrørende de 16–19-åriges uddannelser. Man kan sige, at i denne redegørelse mangler der temmelig meget om de mere indholdsmæssige dele af uddannelsessystemet for de unge. Efter vores mening bør der være en større integration i de 16–19-åriges uddannelser. Jeg ved, at tidligere socialdemokratiske undervisningsministre har haft tilsvarende ideer. Dér vil jeg godt endnu en gang spørge socialdemokratiet, om man fortsat agter at slås for en samkøring af de 16–19-åriges uddannelser, når vi engang kommer af med denne borgerlige regering og vi måske får en socialdemokratisk regering.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal først kvittere over for ministeren for de positive bemærkninger til mit parti. Jeg konstaterer med særlig glæde, at ministeren har øje for, at der netop nu er behov for en udvidelse af undervisningsbegrebet. Ministeren fulgte det op ved senere at sige, at det også er vigtigt, at vi fremover lægger vægt snarere på reelle kvalifikationer end blot på formelle. De to ting tror jeg er meget afgørende, hvis vi skal fremskaffe uddannelses-

muligheder og tilbud for de grupper af unge, som nu igennem adskillige år har stået i kø for at komme ind i uddannelsessystemet, eller som måske af andre grunde eller af samme grund er meget lidt motiverede for at gå i gang med en uddannelse.

I spørgsmålet om redegørelsen om praktikpladssituationen vil jeg sige for vort vedkommende, at det ville være helt i orden, at vi tog den sammen med redegørelsen om den samlede indsats, for selvfølgelig hænger tingene sammen, men hvis nogen insisterer på, at vi tager en selvstændig debat, er det da selvfølgelig i orden. Det skal så åbenbart ske nogenlunde inden for samme måned.

Må jeg sige til fru Helle Degn, at hendes tale overraskede mig. Ærlig talt: jeg synes, den var unødvendigt sur. Den lignede slet ikke fru Helle Degn, som mest og oftest er elskværdig og tænkso. Hvad er det, der gør, at socialdemokratiet pludselig anlægger en sådan, jeg synes sur tone? Når vi ved, hvor vanskeligt det er at ændre ved uddannelsessystemet, både på grund af dette folketing og på grund af administrationen og systemets manglende evne til at flytte sig rimelig hurtigt, synes jeg, bemærkningerne meget nemt vender tilbage som en boomerang. Det er jo ikke så forfærdelig lang tid, den nye regering har haft til at tage initiativer på området.

Når jeg siger det sådan, er det, fordi jeg af regeringens redegørelse klart fik det indtryk, at den – hvad jeg synes er fornuftigt af regeringen – lægger op til at holde fast på socialdemokratiet som samarbejdspartner i uddannelsespolitikken. Det gør regeringen bl.a. ved at henvise til en række af de initiativer, som man tidligere har taget fra socialdemokratiets side, og som vi andre har sluttet op om. Det er stadig væk grundlaget for meget af det, der skal gøres. Derfor synes jeg, at de faldne ord var mindre velvalgte i denne sammenhæng.

Så vil jeg sige til hr. Tinning, som pludselig øjnede en chance for at påtage sig et parlamentarisk ansvar, at det er jo lidt af en historisk udtalelse, når man tænker på, med hvilken angst man ellers altid nærmer sig netop dette begreb, parlamentarisk ansvar. Jeg vil sige til hr. Tinning, at ideen er udmærket. Det gælder også om at tilvejebringe et flertal for noget, som vi gerne vil have gennemført. Så vil jeg sige til hr. Tinning, at